

Οδοί που Γ.Π. την ώρα της μυστικής Ουάσιγκτων
Προϊόντα εφόσον Ουάσιγκτων φασαρίες
Προβλεπόμενα εφόσον Ουάσιγκτων φασαρίες
από Ουάσιγκτων σχεδίαση και εκτέλεση

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Οι σταθμοί μέχρι τη

Πώς και πότε αποφάσισαν Κ. Σημίτης και Γ. Παπανδρέου τη μεγάλη αλλαγή στο Κίνημα. Η συνάντηση στην Ουάσιγκτον και τα γεγονότα που ακολούθησαν. Οι μεγάλες προκλήσεις σήμερα για τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ

Ανοιχτό στοίχημα παραμένει η ανανέωση και η νέα φυσιογνωμία του ΠΑΣΟΚ έναν χρόνο μετά την αλλαγή ηγεσίας και την αντικατάσταση του Κώστα Σημίτη με τον Γιώργο Παπανδρέου.

Το ΠΑΣΟΚ τον χρόνο αυτόν υπέστη ένα σκληρό πλήγμα, βρέθηκε στην αντιπολίτευση, ο θυμός μέρους του κόσμου εναντίον του παραμένει ακόμα, το «παλιό» δεν υπάρχει πλέον και το νέο όμως δεν έχει διαμορφωθεί.

Η κυβέρνηση Καραμανλή που αντικατέστησε την κυβέρνηση Σημίτη όχι μόνο δεν έπεισε ότι αποτελεί «νέα διακυβέρνηση» και «πολιτική αλλαγή» όχι μόνο δεν εκπληρώνει τις προεκλογικές υποσχέσεις, αλλά και δεν πείθει ότι μπορεί να υποσχεθεί κάτι για τη χώρα και τους πολίτες της, πέραν του να χαμηλώνει τον πήχη.

Η «βελοούδινη διαδοχή» στο ΠΑΣΟΚ και η ανάλυση της ηγεσίας από τη νεότερη γενιά στελεχών αποφασίστηκε στις 25 Ιουνίου του 2003, στην... Ουάσιγκτον. Ο τότε πρωθυπουργός και ο τότε υπουργός Εξωτερικών βρίσκονταν στην αμερικανική πρωτεύουσα (23-25/6) για συνάντηση με τον Πρόεδρο Μπους στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού διαλόγου, καθώς η χώρα μας ολοκλήρωνε την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο κ. Σημίτης και ο κ. Παπανδρέου κλείνονται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου και συζητούν επί 4 ώρες. Το τι συζητήσαν, όπως προκύπτει από το επίμονο ρεπορτάζ, δεν το είπαν ποτέ και σε κανέναν, ούτε στους πλέον στενούς τους συνεργάτες.

Ανανέωση

Στη συζήτηση όμως αυτή θεωρείται απολύτως βέβαιο ότι ο κ. Σημίτης ενημέρωσε τον κ. Παπανδρέου για την απόφασή του να κινήσει τις διαδικασίες για πλήρη ανανέωση της παράταξης.

Το γεγονός ότι μόνο οι επελέξε τον κ. Παπανδρέου (και μόνο αυτόν, όχι κανέναν άλλο) να τον ενημερώσει για την απόφασή του, κατ'ουσίαν αποδεικνύει πως ο τότε πρωθυπουργός είχε λάβει και τις αποφάσεις του για το πρόσωπο του διαδόχου του, καθώς αναγγέλιζε στο πρόσωπο του υπουργού του το στελέχος ε-



Τρίτη 6 Ιανουαρίου 2004, ο Γιώργος Παπανδρέου βγαίνει από το σπίτι του Κ. Σημίτη στην οδό Αναγνωστοπούλου, όπου είχε συνάντηση με τον τότε πρωθυπουργό για τη διαμόρφωση των εξελίξεων στο ΠΑΣΟΚ.

Γράφει ο Βασίλης Σκουρής

κείνο που θα μπορούσε να συνεχίσει και να επιταχύνει το έργο του για τον προοδευτικό εκσυγχρονισμό της χώρας και την αλλαγή του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είναι, πάντως, καθόλου σίγουρο εάν στη συνάντηση στην Ουάσιγκτον ο κ. Σημίτης ενημέρωσε τον κ. Παπανδρέου και για την απόφασή του να προχωρήσει στις μεγάλες αλλαγές στο κόμμα, με την εκπαραθύρωση ουσιαστικά του κ. Λαλιώτη και την αντικατάστασή του στη θέση του Γραμματέα της ΚΕ από τον Μ. Χρυσόχοιδη, καθώς και στην πλήρη αλλαγή του Εκτελεστικού Γραφείου, με την αντικατάσταση όλων των κορυφαίων στελεχών που υπήρχαν ο αυτό, με στελέχη από τη νεότερη γενιά του κόμματος. Υπάρχουν «ισχυρές ενδείξεις» ότι ο κ. Παπανδρέου ενημερώθηκε και γι' αυτό, ενώ ο κ. Λαλιώτης τουλάχιστον για μεγάλο χρονικό διάστημα αργότερα, ίσως και τώρα, του το «κρέωνε». Ο ίδιος, πάντως, ο κ. Παπανδρέου διαψεύδει κατηγορηματικά κάτι τέτοιο.

Ο κ. Σημίτης πάντως, τον Ιούνιο, δεν είχε αποφασίσει ακόμα αν θα παραιτηθεί. Μάλλον είχε πειστεί ότι με το λεγόμενο «πακέτο Σημίτη» που θα εξήγγιλε στη ΔΕΘ και τη «Χάρτα Σύγκλισης»

Παρά τις «πέσεις» υπουργών που είχαν ονομαστεί «σπιτοφύλακες» αλλά και στενών συνεργατών του να κατεβεί ο ίδιος επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές, το «διπλό σενάριο» που είχε στο μυαλό του (ή ο ίδιος ή ο Γιώργος) άρχιζε σιγά σιγά να ωριμάζει.

Ηδη, από τον Νοέμβριο του 2003, ο κ. Σημίτης είχε καταλήξει ότι επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές πρέπει να είναι ο κ. Παπανδρέου, ενώ ο ίδιος θα παραμείνει πρωθυπουργός.

Ενας από τους λόγους που επέλεξε να παραμείνει πρωθυπουργός ήταν επειδή εκτιμήθηκε πως ο κ. Παπανδρέου δεν θα έπρεπε να δεσμευτεί

που για τα επόμενα τέσσερα χρόνια διαμόρφωνε ομάδα στελεχών υπό τον κ. Χριστοδουλάκη, μπορεί να αντέστρεφε την κατάσταση, να καθιστούσε διεκδικησιμότητα την νίκη στις εκλογές κι άρα, σε μια τέτοια περίπτωση, θα κατέβαινε υποψήφιος στις εκλογές ο ίδιος.

Οι δημοσκοπήσεις του φθινοπώρου, όμως, διέψευσαν γρήγορα αυτές τις προσδοκίες και έδειχναν ότι το ΠΑΣΟΚ είχε ελπίδες νίκης στις εκλογές μόνο εάν επικεφαλής του ήταν το «χαρτί» που λεγόταν Γιώργος Παπανδρέου.

«Πιέσεις»

Παρά τις «πέσεις» υπουργών που είχαν ονομαστεί «σπιτοφύλακες» αλλά και στενών συνεργατών του να κατεβεί ο ίδιος επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές, το «διπλό σενάριο» που είχε στο μυαλό του (ή ο ίδιος ή ο Γιώργος) άρχιζε σιγά σιγά να ωριμάζει.

Ηδη, από τον Νοέμβριο του 2003, ο κ. Σημίτης είχε καταλήξει ότι επικεφαλής του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές πρέπει να είναι ο κ. Παπανδρέου, ενώ ο ίδιος θα παραμείνει πρωθυπουργός.

Ενας από τους λόγους που επέλεξε να παραμείνει πρωθυπουργός ήταν επειδή εκτιμήθηκε πως ο κ. Παπανδρέου δεν θα έπρεπε να δεσμευτεί

σε πρόσωπα και θέσεις πριν από τις εκλογές, ώστε να ληφθούν τα χέρια του μετά από αυτές. Και δεύτερον ότι ο Γ. Παπανδρέου (πάντα με τη σύμφωνη γνώμη και του τότε υπουργού Εξωτερικών) σε ένα εγχείρημα που περιέχει αρκετά έντονα το στοιχείο του αιφνιδιασμού, δεν θα πρέπει να χάσει χρόνο με διαδικασίες σχηματισμού κυβέρνησης, προγραμματικές δηλώσεις, ψήφο εμπιστοσύνης κ.λπ.

Λίγες μέρες πριν, άλλωστε, ο κ. Σημίτης είχε μελετήσει επιστημονικά και τις τελευταίες δημοσκοπήσεις που είχε παραγγείλει το Μέγαρο Μαξίμου υπό πλήρη μυστικότητα και οι οποίες, για πρώτη φορά, περιλάμβαναν και πολλές ερωτήσεις για τον Γ. Παπανδρέου.

Οι απαντήσεις καταδεικνυαν και πάλι πως το ΠΑΣΟΚ είχε ελπίδες να αντιπαραταχθεί στις εκλογές με τη ΝΔ, μόνο με τον Γ. Παπανδρέου επικεφαλής.

Ενημέρωση

Τότε ακριβώς ήταν που ο κύβος ερρίφθη - τον Δεκέμβριο, μάλιστα, ενημερώθηκαν και ο Μ. Χρυσόχοιδης, ο Ν. Θέμελης και πιθανόν ο Τηλ. Χυτήρης.

Τον Νοέμβριο άλλωστε ο κ. Σημίτης είχε και το δεύτερο τετ-α-τετ με τον κ. Παπανδρέου πάλι στο εξωτερικό - αυτή τη φορά σε ξενοδοχείο των Βρυξελλών, όπου βρέθηκαν για την έκτακτη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αρχές Δεκεμβρίου, στην Ένωση Ξένων Ανταποκριτών, με το «συμμετέχω» που είπε ο κ. Σημίτης άφησε ο ίδιος να διαφανούν οι προθέσεις του δημοσίως, ενώ λίγο αργότερα, επιστρέφοντας από τις Βρυξέλλες, και τη Σύνοδο Κορυφής της Ε.Ε. όπου είχε συνομιλήσει και πάλι με τον τότε πρωθυπουργό ο Γ. Παπανδρέου... σκόπευε το γάντι και μέσω των μέσων πλην σαφώς είπε ότι αναλαμβάνει την ηγεσία.

Στο κλείσιμο της συζήτησης για τον Προϋπολογισμό ο κ. Σημίτης έκανε πιο ανοιχτά φανερές τις προθέσεις του και αμέσως μετά τις γιορτές ανακοίνωσε και το χρονικό πρόγραμμα, με την περίπτωση συνάντησης στο σπίτι του στην οδό Αναγνωστοπούλου με τον Γ. Παπανδρέου, το βράδυ των Φάτων. Η νέα αρχή... ξεκινούσε!

ΤΑ ΣΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ

+

Η αλλαγή της ηγεσίας έγινε ομαλά, χωρίς κραδασμούς και άγονες αντιπαραθέσεις.

Στις εκλογές της 7ης Μαρτίου δεν υπήρξαν προσωπικές στρατηγικές, ενώ με τον νέο αρχηγό αντιμετωπίστηκε ηγετικό -έστω- επίπεδο την κατηγορία του «καθεστώτος».

Πέρασε η ηγεσία στη νεότερη γενιά στελεχών, ανοίγοντας τον δρόμο για αλλαγές σε όλα τα επίπεδα.

Τον Κ. Σημίτη διαδέχτηκε ένας καινοτόμος πολιτικός, που ήρθε ως τομή στη συνέχεια του Ανδρέα Παπανδρέου και του διαδόχου του.

Η διαφορά με τη ΝΔ δεν ξεπέρασε τις 5 μονάδες, όταν επί Κ. Σημίτη οι δημοσκοπήσεις την έφεραν αρκετά μεγαλύτερη (υπάρχει πάντως και η άποψη που υποστηρίζει ότι, αν ηγούνταν του ΠΑΣΟΚ ο Κ. Σημίτης, η διαφορά θα ήταν μικρότερη).

Ο τρόπος εκλογής διέλυσε τις «βαρονίες» και τους μηχανισμούς στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ.

-

Ο Γ. Παπανδρέου «φορτώθηκε» δύο ήπιες στις βουλευτικές και τις ευρωπαϊκές εκλογές, για τις οποίες δεν είχε τη βασική ευθύνη.

Ο νέος πρόεδρος, αν και γνώριζε από τον Ιούνιο ότι μπορούσε να κληθεί να ηγηθεί του ΠΑΣΟΚ, εν τούτοις δεν ήταν επαρκώς προετοιμασμένος για τα νέα του αιτήματα.

Εως τις εκλογές δεν κατόρθωσε να χτίσει επαρκώς το πρωθυπουργικό προφίλ του έναντι του Κ. Καραμανλή, ενώ έγιναν και λάθη τακτικής, όπως με τη μη επαρκή αιτιολόγηση της αμφίπλευρης διεύρυνσης, τα πολλαπλά κέντρα εξουσίας που υπήρχαν, τα αλληλοεξουδετερούμενα μηνύματα κ.λπ.

Η μεγάλη περίοδος ώπου να ανακοινωθεί η διαδοχή (ανεπισήμως όλοι τη γνώριζαν από τον Νοέμβριο, συζητούνταν από τον Ιούνιο, όμως αυτή ανακοινώθηκε τον Ιανουάριο) συντέλεσε ώστε το ΠΑΣΟΚ να απολέσει το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού.

Ο τρόπος διαδοχής δεν έδινε καμία δυνατότητα για άλλες υποψηφιότητες και για μια ουσιαστική συζήτηση στο ΠΑΣΟΚ, που δεν έγινε ακόμα.

ΑΛΛΑΓΗ ΗΓΕΣΙΑΣ Το χρονικό μέσα από τις δηλώσεις των Κ. Σημίτη και Γ. Παπανδρέου

Το χρονικό μέσω των επίσημων δηλώσεων:

▶ ΤΕΤΑΡΤΗ 19/11/2003, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: (Διαψεύδει δημοσιεύματα που τον φέρουν «έτοιμο να αναλάβει την ηγεσία»): «Να σταματήσει η σεναριολογία, γιατί έχουμε μπροστά μας μια κρίσιμη μάχη, η οποία θα είναι νικηφόρα (...). Δεν έχω εξουσιοδοτήσει κανέναν να εκφράζει τις δικές μου απόψεις, τις οποίες εκφράζω ο ίδιος». (σ.σ.: Συνεργάτες του Γιώργου προετοιμάζαν την κοινή γνώμη).

▶ ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12, Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: (Στην Ένωση Ανταποκριτών Ξένων Τύπου, σε ερώτηση σχετικά με την αποχώρησή του από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ): «Αυτό το ερώτημα δεν απασχολεί τον κόσμο. Απασχολεί κατά κύριο λόγο τη ΝΔ και τον Τύπο της Δεξιάς (...)».

Θα αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις για να νικήσει το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές. Θα αφιερώσω όλες μου τις δυνάμεις, όπως και πριν που συμμετείχα, όπως και τώρα που συμμετέχω, έτσι και αύριο θα συμμετέχω και νίκη θα είναι δικιά μας». (σ.σ.:

Επισημώς πλέον ανοίγει το θέμα).

▶ ΠΕΜΠΤΗ 4/12, Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: «Κύκλοι της Ρηγίλλης διοχέτευαν μετά τη συνέντευξη του πρωθυπουργού ότι ο Κ. Σημίτης φεύγει. Πρόκειται για ευσεβείς πόθους της ΝΔ. Ο Κ. Σημίτης θα ηγηθεί του προεκλογικού αγώνα». (σ.σ.: Επιχειρείται να κρατηθεί το θέμα χαμηλά, ώστε η ανακοίνωση της αποχώρησής να γίνει στον κατάλληλο χρόνο).

▶ ΚΥΡΙΑΚΗ 14/12, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: (Εν πάσει από Βρυξέλλες προς Αθήνα): «Είμαι έτοιμος να αναλάβω τις ευθύνες μου όταν πρέπει (...)». Τον πρώτο λόγο και ρόλο έχει ο Κ. Σημίτης. Δεν είναι στις προθέσεις μου να πάρω πρωτοβουλίες ή να κάνω κάποια κίνηση. Υπάρχει ανάγκη αυτοκριτικής, το ΠΑΣΟΚ έχει καθίσει. Τα προβλήματα είναι πολιτικά, όχι προσωπικά, και έχουν τη ρίζα τους σε συγκεκριμένες νοοτροπίες και γραφειοκρατικά πρότυπα».

(σ.σ.: Ο κ. Παπανδρέου κατ' αυτόν τον τρόπο δηλώνει και δημοσίως έτοιμος να αναλάβει την ηγεσία, όταν ο κ. Σημίτης το αποφασίσει).

▶ ΔΕΥΤΕΡΑ 22/12, Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: (Κλείνοντας τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό): «Θα διαμορφώσω και θα διαμορφώσουμε τις εξελίξεις την ώρα που πρέπει και με τον τρόπο που πρέπει, σε συνάρτηση και με τον στόχο μας, που είναι το ΠΑΣΟΚ να βρίσκεται μπροστά (...). Δεν θα μας υποδείξουν τρίτοι τι πρέπει να κάνουν. Θα διαμορφώσω, θα διαμορφώσουμε τις εξελίξεις με όρους νίκης. Και νίκη θα είναι δικιά μας». (σ.σ.: Ο τότε πρωθυπουργός δηλώνει καθαρά πως δρομολογεί τις διαδικασίες της εκλογής του).

▶ ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1/2004, Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ: (Μετά την κοινή συνεδρίαση Κυβερνητικής Επιτροπής και Εκτελεστικού Γραφείου): «Θα κινήσω τις απαραίτητες διαδικασίες, ώστε να εκλεγεί νέος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Θα παραμείνω πρωθυπουργός μέχρι την επομένη ημέρα των εκλογών. Ο νέος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ θα ηγηθεί της νέας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αμέσως μετά τις εκλογές. Η ΚΕ του ΠΑΣΟΚ θα συνέλθει αύριο για να αποφασίσει τις διαδικασίες εκλογής του νέου προ-

έδρου. Εκλογές θα πραγματοποιηθούν την Κυριακή 7 Μαρτίου. Η κυβέρνηση της χώρας έχει την υποχρέωση να χειριστεί τις σημαντικές εξελίξεις στο Κυπριακό και γι' αυτό χρειάζεται μια νωπή λαϊκή εντολή». «Ενας ηγέτης πρέπει να έχει την τόλμη να δημιουργεί νέα δεδομένα για να προωθεί την πολιτική που πιστεύει, να δίνει απάντηση σε εκείνους που βλέπουν στην πολιτική μόνο προσωπικά κίνητρα, μόνο προσωπικούς υπολογισμούς».

▶ ΤΕΤΑΡΤΗ 7/1, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: (Σχολιάζοντας την απόφαση Σημίτη): «Ο Κ. Σημίτης έκανε, κάνει μια πράξη που χαρακτηρίζεται από το ήθος, τη γενναιότητα και το αίσθημα ευθύνης. Είναι μια πρόκληση για όλους μας. Μια πρόκληση να ξεπεράσουμε τους ίδιους μας τους εαυτούς. Να ξεπεράσουμε με σεβασμό, με σιγουριά βέβαια, με προσοχή, αλλά να αλλάξουμε. Αλλάζοντας, κάνοντας την ανανέωση, έτσι θα κερδίσουμε τη μάχη των προκλήσεων του μέλλοντος, όχι μόνο για την παράταξή μας, αλλά θα κερδίσουμε τη μάχη για όλη την Ελλάδα».

Βαρόμετρο

Από τον ΚΡΗΣΤΟ ΚΥΡΙΑΖΗ

Δώσ' τους φώτιση...

Η ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΜΗ σημειολογία των εμφανίσεων Καραμανλή δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από την αμεσότητα του «Λόλα να ένα μπλό». Προφανέστατα επίσης, απευθύνεται σε αντιστοιχίες αντίληψης κοινό, δηλαδή πρωτοετείς δημοτικού ή ενήλικες με νοητική υστέρηση. Τις προάλλες ο πρωθυπουργός επισκέφτηκε τα Γιάννενα, γιατί -κατά τα κομματικούς διαρρέοντα- ρίχνει βάρος στην πιο φτωχή περιφέρεια της χώρας». Απλό, αλλά ίσως όχι απόλυτα κατανοητό. Οπότε, ηγαίνοντας στην Κάρπαθο, φρόντισε να εξηγήσει ο ίδιος τον συμβολισμό του ταξιδιού: «Η παρουσία μου εδώ δείχνει... μπλα, μπλα, μπλα, καθώς και τη βούληση ώστε η ανάπτυξη να φτάσει μέχρι το πιο απομακρυσμένο σημείο της περιφέρειας». Οι μισοί χόρτασαν με τη «μασμήνη» τροφή και χειροκρότησαν θερμά. Οι άλλοι μισοί έμειναν να αναρωτιούνται με ποιο μέσο ακριβώς θα τους... επισκεφτεί η ανάπτυξη. Διότι στην Κάρπαθο τα δρομολόγια των πλοίων έχουν αραιώσει σαν τριχές στο κεφάλι του Παπανδρέου.

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΚΟΛΛΑΕΙ ο Γιώργος; Ενώ ο πρωθυπουργός «λύτρωνε» την περιφέρεια, ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, αντιγράφοντας δρομολόγιο Σημίτη, κατέβητε τη δική του εκδοχή περί Θεοφανίων. Είναι γνωστό ότι ο Πειραιάς αποτελεί εκλογική «καπούρα» της Χαριλάου Τρικούπη. Στις προηγούμενες δημοτικές το πρόσκεινται στον Φασούλα δεν απέδωσε και έτσι ο δήμαρχος Αγραπιδής... έκανε περίπου κόττρα στον Μπενετινώτη, αναδεικνύοντας το λιμάνι σε προπύργιο της Δεξιάς. Επειδή το παράδοξο δεν εξηγείται από τη λογική, οι αναλυτές απέδωσαν την αυτοτιμωρία των Πειραιωτών στο ανεξέλεγκτο πάθος. Κοινώς, για κάποιον λόγο οι δημότες έτρεφαν για το ΠΑΣΟΚ συναισθήματα παρόμοια με αυτά του Ανατολάκη για τους επιθετικούς του ΠΑΟ. Με δεδομένο ότι η γκάμα των «πράσινων» στελεχών που θα μπορούσαν να διεκδικήσουν τη δημαρχία είναι τέτοια ώστε κάποιος λιγουρεύονταν ξανά τον Φασούλα, δεν αποκλείεται ο πρόεδρος να ξεκίνησε τις τσάρκες στα συζέρι, μιας και θύμισε στους Πειραιώτες ότι το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, ενωμένο και... υπαρκτό.

ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΙΑ είναι θρησκευτική εορτή. Με μτροπολίτες που αποδοκιμάζονται από το μόνιμό τους και κολυμβητές που πίνουν τον Σταυρό και μετά ζητούν το κατίτι τους, λες και το σύμβολο της πίστης είναι έπαθλο σε Λούνα παρκ. Όπως έλεγε και ο Γεώργιος Παπανδρέου: «Ελάς Έλληνας Χριστιανών», καθολικός διαμαρτυρούμενων»...